

ystävyyden sillalla

Hyvät ystävät. Tervehdin teitä Viron tasavallan itsenäisyyspäivän johdosta ja kiitän siitä, että olette löytäneet itsestänne kiinnostusta ja haluatte myötäellä Viron asialle. Vaikka Suomen silta kuten Tallinnan kaupunkikaan ei valmistu koskaan, olemme siitä yhteisvoimin huomattavasti rakentaneet.

Näin tervehti Salon Seudun Suomi-Viro-seuraa Viron suurlähettiläs Jaak Joeruut Viron itsenäisyyspäivänä 1997. Seudullamme vierästi toimiva ystävyysseura on koko 1990-luvun saanut elää mukana veljeksansamme kohtalonhetkissä miehitysajasta uuden itsenäisyyden nousuun. Olemme nähneet Viron muuttuvan ja olemme oivaltaneet, että Viro on muutakin kuin Tallinna ja Mustamäen tori.

Rakennustyö alkaa

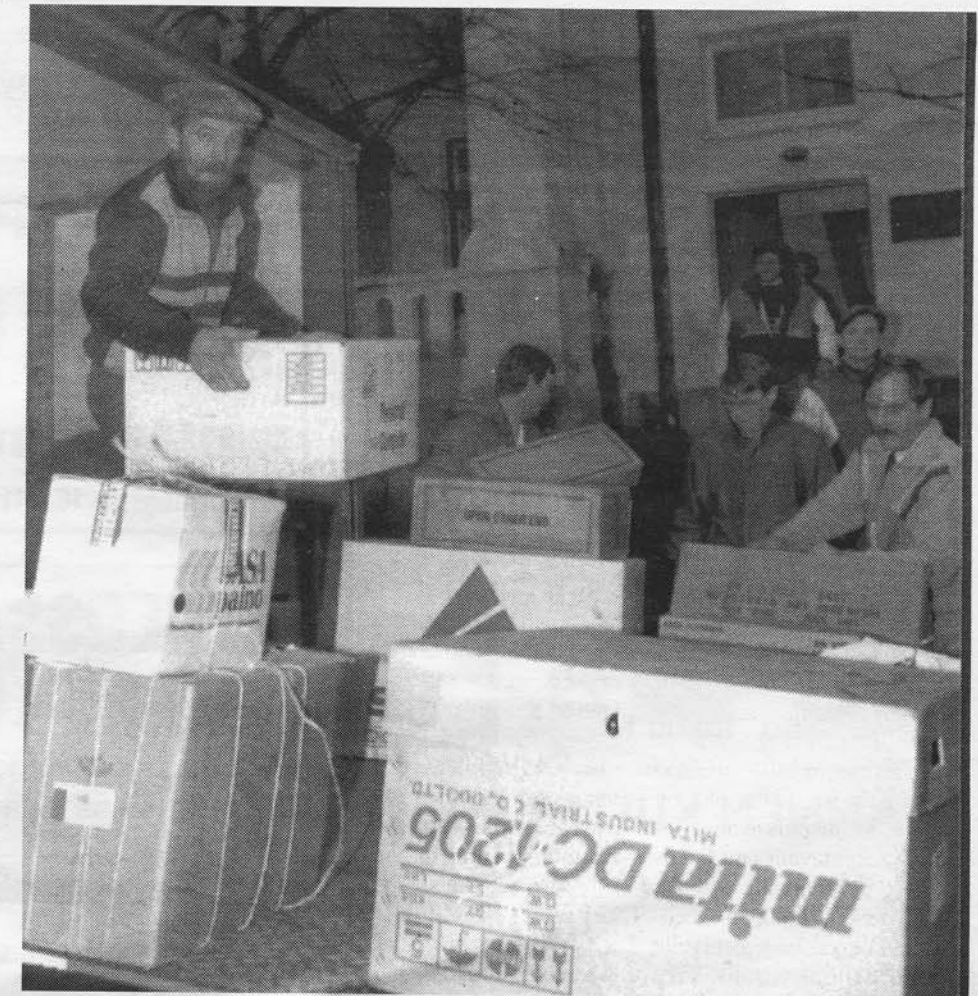
Kun ystävyysseuran perustava kokous pidettiin Perniössä 23.1.1990, emme tarkasti tienneet, mistä yleinen ja suuri kiinnostus Viroa kohtaan oli tulvahtanut Salon seudulle. Alueen kunnat etsivät ystävyyskuntia, koulut ja päiväkodit olivat matkanneet yli Suomenlahden ja viron alkeiskurssit täytyivät opiskelijoista.

Tänään kymmenen vuotta Viron laulavan vallankumouksen syntysanojen jälkeen, osaamme yhdistää seutumme tapahtumat Euroopan suuriin muutoksiin. Ystävyysseuran perustamisidean äiti ja nykyinen varapuheenjohtaja Tami Mäntylä määritteli seuran päätehtäväksi sillan rakentamisen Suomen ja Viron välille.

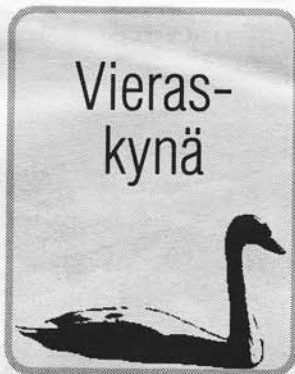
Tämä työ aloitettiin kielten opiskelulla, ystävyys-suhteiden luomisella ja matkailulla. Ensimmäisinä matkakohteina olivat Tallinnan laulujuhlat, Saarenmaa ja Perniön ystävyyskunta Elva. Ystävyysrakennustyö alkoi ripeästi yli sadan jäsenen voimin.

Itsenäisyys sarastaa

Viroseuran toinen toimintavuosi sujui jännittävässä merkeissä Baltian maiden traagisia tapahtumia seurattaessa. Saimme tietoa ystävillemme elokuun 20. päivän tapahtumista niin elävästi, että saatoimme itse kuvitella neuvostopanssari-kolonnan liikkeitä Tartosta Tallinnaan. Meille kuitenkin

Ensimmäistä avustuskuormaa puretaan joulun 1991 alla Tarton vanhainkodin pihalla. Autossa perniöläinen Arvo O Malin, oikealla seuran puheenjohtaja Antti Allén.

kin vakuutettiin Viron kansan kestävän uhan alla, sillä olihan kommunistimiehistäkin kestänyt 50 vuotta. Samana vuonna päätimme tukea virolaisnuorten opiskelua Suomessa ja järjestää käsityönäyttelyn yhdessä Elvan edustajien kanssa.

Avustustoiminta käynnistyy

Ensimmäiset matkat Viroon olivat kaikille ikimuistoisia. Maa eli vielä tuolloin neuvosto-aikaa. Matkamiehellä tuli olla passin lisäksi viisumi ja tullimiehille piti kirjallisesti vakuuttaa, että mukana ei ole aseita, ammuksia eikä

huumeita. Georg Otsin ahtaissa käytävissä jonotettiin mairinuousulupaa ja katupankkiirilta sai ruplia edulliseen kurssiin.

Matkailu avartaa ja antaa uusia ystävyys-suhteita. Tartosta opimme tuntemaan Peeter Parikin, Elvasta koulunjohtaja Kai Kivipöldin ja Vöisten kylästä Pärnun kaupungin naapurista Mart Mengelen ja Krista Saarssen. Ystävyysmatkoilla meille kävi selväksi Viron talouskriisi ja selvä avustustarve.

Viro-seuran osalta järjestetty avustustoiminta käynnistyi syksyllä 1991 tehdyn Tarton matkan yhteydessä. Peeter Parik toivoi vaate- ja kodinkoneapua seuraltamme paikallisen Lions Clubin nimissä ja Viro-seura otti haasteen vastaan Kolme autoa kuljetti apua yli Suomenlahden. Ensimmäisiä kohteita olivat Tarton vanhainkoti ja lastenkoti sekä Elvan lähellä ollut Meerin lastenkoti. Seuramme sai tuolloin valtiolta avustusta ja tavaramäärä oli Postimees-lehden otsikon mukaan 130 kuutiometriä.

Humanitäärisen avun toimittaminen Viroon on vuoden 1991 jälkeen kuulunut

ystävyyssseuramme päätehtäviin. Elintason nousu Viirosta on toki pienentänyt avustustarvetta, mutta elvan kaupungin orvot tai Vöisten kylän vanhuksent ovat edelleen avustushjelmassa.

Suurin avustusesine on ollut Perniön kunnalta saatu juurikkaannostokone ja arvokkain pakettiautolasti vietiin viime heinäkuussa Vöisten terveysasemalle. Se sisälsi 15 uutta kiinalaista pyörätuolia.

Moni voi ihmetellä, mistä pieni seura löytää voimavarat näinkin suuren avustustoiminnan pyörittämiseen vuosittain. Kaiken työn taustalla on paikallisten ihmisten halu auttaa ja tukea yhteiskunnan vähempiosaisia Suomenlahden tuolla puolen. Seuran osalta avustustyö on vaatinut varoja ja paljon talkootyötä ennen kuin kuorma on kuljetettu avussaajille. Olemme toki saaneet laivayhtiöiltä ilmaisia laivalippuja, mutta pääosin kuljetukset on hoidettu omin voimin ja kustannuksin.

Antti Allén
puheenjohtaja

Jutun toinen osa julkaistaan ensi viikon lehdessä